

פרשת אמור

תשפ"ג

גליון קכ"ב

בשנה שעברה יצא עלון מיוחד על ל"ג בעומר, ניתן להשיגו במייל. וכן נדפס בספר "מה למעשה".
נותרה כמות מצומצמת מהספר "מה למעשה"
ניתן להשיג בחנויות 'פה נוח'
או בפל' 0548496676

"ומה עם השניים שבדלת???" - השניים נסו כל עוד נפשם בהם...

מ"ה למעשה
התחזקות בעבודת ה'...
לקני ספר הדיני אצל הרב
ג' הדיני אצל קדיין, וכל ספר ישיאר

ימים אלו של 'ספירת העומר ימי הכנה והתקדשות' למותן תורה - 'ואבדיל אתכם מכל העמים', 'התקדשתם והייתם קדושים', 'אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וכו'... וכמו שאומרים אחרי ספירת העומר

ב'ריבונו של עולם' (נוסח ספרד, וישנם רבים גם מנוסח אשכנז שנוהגים לאומר) "ואטרה ואתקדש בקדושה של מעלה", היינו שזה כל תכלית ומטרת הימים הקדושים האלו, הכנה והיטהרות ל'מותן תורה' ו'פסקה זוהמתן'...

היה אומר הרה"ק רבי משה מרדכי מלעזוב ז"ע: הנה, אומרים בנוסח הקידוש 'אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו', ולכאורה נראה שמן הראוי היה לנו לומר להיפך 'אשר רצה בנו וקדשנו במצותיו', שהרי תחילה בחר ורצה בנו ולאחמ"כ נתן לנו את התורה ומצוות, **אלא, כי אכן, בלא קדשנו אי אפשר שיאה ורצה בנו, רק אחר שיתקדש האדם** [כפי יכולתו] **יתרצה וירצה בו ה'.** (באר הפרשה א"ח ק"ח תשפ"ג).

המאמר הלך מתוך העלון הנפלא "טהור עיניים": כולנו יודעים שהמלחמה שיש לכל אדם בנושאים של קדושה ושמירת העיניים, הוא מהמלחמות הקשות ביותר שיש לאדם עלי חלד. זה אכן נכון, אבל מצד שני כתוב בספה"ק שלחך מכוח היצר בנסינות אלו, הוא שהיצר 'מנפח' את הנסינות הרבה יותר מהגודל והקושי האמיתי, ועל ידי זה מייאש את האדם עוד לפני שהוא מתחיל בתואנה שאם זה כל כך קשה הוא ממילא לא יצליח... [א"ה ע' בספר "מה למעשה" פר' ויצא, המעשה עם הג'ולות...].

היצר מדמה את עצמו להר רם ונישא, והאדם רואה לפניו נסינות שהוא אינו יכול לטפס מעליהם. אבל לפעמים הכל דמיון אחד גדול, ועם התגברות איתנה אחת רואים פתאום כיצד כל ה'הר' מתמוסס, ומבינים שהיצר הרע רק מנסה לפתות שזה מי יודע מה...

מספרים שפעם היו שני ילדים עניים שמצאו שק מלא באגוזים, שמחים עם האוצר, הם החלו לחפש פינה שקטה בה יוכלו להתחלק במציאה ולאכול הכל בלא אנשים זרים שירצו גם הם ללשול חלק בחגיגה.

נו, היכן יש פינה שקטה שבה לא מסתובבת שום נפש חיה? הם לא הוצרכו לחשוב יותר מיד, והרעיון הגיע כמו מאלו: **בטהרה שטיבל!** [- חדר שבו עושים 'טהרה למתם] ליד בית החיים בקצה העיירה יש מבנה קטן בו טובלים את הנפטרים לפני הקבורה, שם לא מסתובבים אנשים חיים כשזה לא נצרך, ואין מקום מתאים מזה כדי לחלוק את השלל הממתין בשק. השניים התגבשו ל'טהרה שטיבל' ותיכף התחילו בעבודה. קצת הפריעה להם שדלת ה'שטיבל' התנענעה מהאוויר אבל לאחר כמה דקות הם מצאו פיתרון גם לזה בדמות שני אגוזים שמצאו את מקומם מתחת לדלת, תחובים בחוקה. עכשיו היה הכל מסודר, והם התפנו לטפל בחבילת האגוזים...

בדיוק באותו יום חל ה'איראצייט' של אביו של אחד מתושבי העיירה, והוא עמד סמוך לקבר אביו ואמר תהלים. הוא עמד לו כך, בודד, באמצע בית הקברות השומם, ולפתע הוא **שומע קולות מה'טהרה שטיבל'...**

גוש של פחד התגלגל בגרונו ולפת את כל כולו. מי זה שם בטהרה שטיבל באמצע היום? בצעדים מדודים ושקטים הוא החל לצעוד לכיוון החדר 'טהרה', ואת אוזנו הוא שם כאפרכסת כדי לשמוע מה מתחולל שם בפנים. "אחד בשבילי, אחד בשבילך, אחד בשבילי, אחד בשבילך;"

וספרתם לכם - כל אחד סופר עבורו

מספר הרה"ג ר' אליעזר יטקובסקי שליט"א:

"פגשתי פעם בחור שאמר לי, שהמשיגה שלו זרק אותה מהישיבה לאחר שהתחצף אליו, ולכן מכאן ולהבא הוא רואה את עצמו פטור מללמוד. 'זה על הכתפיים של המשיגה', הוא הסביר לי בביטחון מלא. 'אם אני אצא עם הארץ, זה בגלל המשיגה הזו, שלא פחד לזרוק אותי מהישיבה אל הרחוב'..."

"שאלתי אותו: 'מה אתה מתכנן לעשות?' הוא הסביר לי שיש חנות ירקות לא רחוק מהבית שלו, והוא מתכוון לעבוד שם כמשלוחן. הבעלים של החנות דווקא מחבב אותו, והוא בטוח שיקבלו אותו לעבודה..."

"ואם לא תצליח בעבודה ויפטר אותך אחרי שבועיים, מה תעשה?", הוספתי להקשות, והבחור הסביר לי שזאת לא בעיה, הוא ימצא עבודה אחרת. הוא יעבוד כמוכר במכולת, לדוד שלו יש מכולת והוא בטח יקבל אותו לעבודה... ומה יקרה אם גם שם לא יהיו מרוצים ויפטר אותך? זאת לא בעיה בכלל, יש מספיק מקומות עבודה, הוא ינסה עוד אחד ועוד אחד, עד שימצא מקום שבו הוא יוכל להחזיק מעמד... כמו שכל האנשים שעובדים מצאו מקום עבודה, גם הוא ימצא בסוף משהו שמתאים לו."

"עכשיו שאלתי אותו את השאלה הקשה מכולן: 'למה בעצם? למה לך לטרוח לחפש עוד עבודה ועוד עבודה. הכי טוב זה שתישאר בבית ותאשים את הבעלים של חנות הירקות..."

הוא היה הראשון שפיטר אותך מהעבודה, נכון? אז כל יום שאתה לא עובד, זה באחריות. על הכתפיים שלו! אם הוא לא חשש לזרוק עובד מהעבודה, שישלם את המחיר, שידע שאתה תהיה מובטל כל החיים רק בגלליו!!!

"השיב לי הבחור: 'נו באמת, מה אכפת לי אם הוא אשם או לא, אני אישאר בלי כסף בכלל! כשאני ארצה לקנות מנת שווארמה עם חומוס וצ'יפס, לא יהיה לי כסף, זה לא משנה מי פיטר אותי ראשון. כסף לא יהיה לי מזה..."

"עכשיו הגיעה השעה לשלוק את הקלף המנצח: 'שמעו אוזניך מה שפיך מדבר! כשמדובר בכסף ובהנאות העולם הזה, אתה מבין טוב מאוד שלזרוק את האחריות על מישוהו אחר, לא ישפר את מצבך ולא יקדם אותך לשום מקום, רק כשמדובר בלימוד תורה אתה יודע להסביר יפה מאוד, שכל האחריות מונחת על כתפי המשיגה'. מה זה יעזור לך שהמשיגה אשם, אם אתה תישאר בור ועם הארץ? זה יקדם אותך לאן שאינו זה? זה יפתור לך את הבעיה שאתה פשוט 'בוק' ומנוער מתורה ויראת שמים? עכ"ל. ולדיין יאמר: 'וספרתם לכם', לצורככם!!!

אף אחד לא יחשוב שהוא עושה טובה למישוהו שהוא מתכוון למתן תורה, הוא עושה טובה לעצמו, מי שטרח בערב שבת הוא יאכל בזה...

נגנו כבוד זה בזה

מעשה שהביאו לידיעתו של המהר"ל דיסקין זצוק"ל על אברך שהפסיק כלל לדבר עם נוות ביתו, וטענתו בצדו - שכך אמרו במשנה (אבות א ה) 'אל תרבה שיחה עם האשה, באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו'. שלח המהר"ל לקרוא לו, כשהגיע האברך לפניו, עשה המהר"ל את עצמו כמו ששינו רואהו ולא התייחס אליו כלל, ואף לא שאלו לשלום, ישב לסעוד סעודתו, בירך ברכת המזון, לאחמ"כ ישב ועסק בתורה במשך כמה שעות, כשכלל אותה העת עומד האברך לפניו ומחריש, ואינו מבין מדוע קרא לו הרב ומה רצונו מאתו. אחר זמן רב, נענה המהר"ל ואמר לו כך מרגשת זוגתך יומם ולילה... שהיא כ'אוויר' בבית, שאין משימים לב אליו כלל, הנני מאד מקווה שהבנת כוונתי..."

אחד בשבילי, אחד בשבילך...
פחד עצום אפפה לפתע את היהודי. הוא שמע עכשיו לא פחות משני רוחות שמחלקים ביניהם שמחלקים ביניהם את כל יהודי העיירה! איזה פחד! זה חייב להיות רוחות או שדים, שהרי מי אם לא הם יכול להימצא בשעה כזו בטרה שטיבל?
עם הנשמה ביד הוא רץ על עוד נפשו בו אל פנים העיירה ודפק בדלתו של הקצב. הוא ידע שהקצב הבריון עשוי ללא חת ואלי הוא יוכל לטפל כהוגן ברוחות המפחידות שרוצים להרוג את כל תושבי העיירה...
על קצות האצבעות, בשקט בשקט, הם עשו את הדרך חזרה לבית העלמין, פסיעה אחר פסיעה הם התקרבו אל עבר ה'טהרה שטיבל' והצמידו את אוזניהם אל הדלת. כן, החברה הגיבור כמעט ולא הצליח להסתיר את אימתו. הקולות מבפנים נשמעו בחוץ בבירור: "אחד בשבילי, אחד בשבילך; אחד בשבילי, אחד בשבילך; אחד בשבילך, אחד בשבילי, אחד בשבילך..."
"זה זה, גמרנו!" הכריז קול אחד בפנים.
"נכון," הסכים הקול השני. "בוא לא נשכח גם את השניים שבדלת. אחד בשבילי, אחד בשבילך."
יתר מזה לא היה חסר. השניים תפסו את רגליהם ותוך חלקיק של רגע הסתלקו מהשטח...
המעשה ל'ע הזה הוא מסתמא בדיחה, אבל זה משל מאוד מוצלח כדי להבין את הנקודה שהזכרנו בתחילה. שני היהודים גיבורי סיפורינו 'שמעו בבירור' כיצד שני הרוחות מחלקים ביניהם את כל שמות העיירה וזה באמת היה מפחיד, אבל לאמיתו של דבר זה אף פעם לא היה ולא נברא; סך הכל שני ילדים רעבים שמצאו קצת אגוזים...
אותו הדבר הוא גם כשהאדם 'רואה' לפניו נסינות קשים ונוראים, כשיתכן שהכל בלון גדול ומנופח שעם סיכה קטנטנות תתפוצץ..."

דברים נשגבים כתב הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א:
שמת תאמר וכי יכול אני להיות 'קדוש'? כבר אמר הרה"ק הרבי יריב הענין מאלכסנדר ז"ע על הכתוב 'קדושים תהיו - כי קדוש אני ה' אלוקים', הנה 'הקדוש ברוך הוא' מצווה אותנו 'קדושים תהיו', ואם יאמר האדם, וכי איכנה אוכל להתנהג בקדושה, הרי הנני מצוי בתוך חומר גם - המושך אותי מטה מטה?

לזה אמרה תורה 'כי קדוש אני ה' אלוקים' - כדוגמת הבן שאביו עשיר וגביר אדיר, ומשבא להשיא את בנו, פונה אליו הבן ואומר לו, אבי, קשה עלי להינשא כי גדלה דאגתי על הפרנסה, ולא אדע מניין אקח לכלכל את נפשות אנשי ביתי. ענה לו האב, מדוע תדאג, הרי יש לך אב עשיר ועליו כל מחסורך. כן אומר הקב"ה 'כי קדוש אני ה' אלוקים', הלא אני הוא אביכם הקדוש, אני קדוש וכל אשר לי קדוש, על כן פתחו נא את דרך הקדושה, ואני אבוא אחריכם לפתוח לכם שערי קדושה כפתוח של אולם.

וכן אמר הרה"ק 'בית אברהם' ז"ע (שמעין, ד"ה והתקדשתם) וז"ל. והתקדשתם והייתם קדושים, חז"ל אמרו (יומא לט.) 'אדם מקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה'. התורה הבטיחה לכל אחד ואחד, והתקדשתם - אם ירצה להתקדש,

אז והייתם קדושים - יהיה קדוש, ויעבור בכל הנסיגות.

עוד יאמר בזה מה שביאר הרה"ק מרוז"ן ז"ע (עירון קדישין השלם, פר' קדושים) את דברי המדרש (ויק' ד כ ט), 'יכול כמוני, ת"ל כי קדוש אני קדושתו למעלה מקדושתכם' שאמר הז"ל להורות לנו את הדרך על ידה נולד להתקדש, וכך אמרו יכול כמוני (בניחוח) כלומר, כיצד היא הדרך להיות קדוש כמוני, **תלמוד לומר, כי קדוש אני**, שילמד אדם את עצמו לומר בכל עת 'כי קדוש אני', עלי להתאים הנהגתי למדרגת הקדושה, (ספאסט נישט - לא מתאים) עד שלבסוף אכן יזכה להיות קדוש.

ודע, כי מלבד ש'רוב גופי תורה' וכל מצבו ומעמדו של האדם תלויים ב'יסוד' הקדושה, והכדומת הבניין שחוזקו הוא כפי חוזק יסודותיו, **הוא גם כל העולמות העליונים תלויים ועומדים באופן הנהגת האדם במידה זו**. וכאותו מאמר נורא של הרה"ק הרבי רבי בונם ז"ע (תורת שמחה, הוא ח"ג מספר שמחת ישראל אות פט) המבאר את הכתוב 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקים', דהנה בתורה כתיב '**קדושים תהיו חסר וא"ו, ואילו 'כי קדוש אני' נכתב מלא וא"ו**'. ומבאר בהקדומו את מה שאמרנו בשם הרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע על דברי רש"י 'כי קדוש אני ה' אלוקים - קדושתו למעלה מקדושתכם', וכה אמר ה'מגיד' קדושתו למעלה, קדושתו של הקב"ה למעלה בגבהי מרומים, באה כביכול מקדושתכם, מקדושתם של בניו עם בני ישראל, שעל ידי שיהודי מתקדש

מעשה מיוחד לכבוד שבת שלפני הלילת הרשב"י זיע"א.

בידי הוה עובדא, בראיית השגחה פרטית בחוש ב'אתרא קדישא - מירון, וכה היה המעשה: דרכו של הרב"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א לשבות בצוותא באתרא קדישא מירון יחד עם בני החבורות מארץ הקודש, ובדרך כלל שוכרים את מתחם ישיבת 'בני עקיבא', הנמצא ב**מושב למעלה** מעל 'ציון המצוינת' [לידי מתחם ההדלקה של חסידי 'באיאן', באזור הקבר של

ובידינו היכולת למנוע אותם, אזי אין צל של ספק שכל יהודי ויהודי באשר הוא היה בהול להגיע אפילו מהמקום המרוחק ביותר, ועושה כל שבידו למנוע חילול הקודש, ומגן במסירות נפש ונתן על קוֹדֵש.

מעשה דע לך, כי בשעה שהינך נלחם עם היצר הרע לדחות מחשבות רעות ואסורות הרי אתה מגין בחוזק על קודש הקדשים ומונע מטיטוס הרשע לבצע את זממו... וכאשר יתבונן האדם בדבר לדעת עד כמה מועיל במעשיו הרי ודאי שיהא נקל בעיניו 'לשמור את משמרת הקודש'.

דברים מחזקים ביותר אמר הרה"ק ה'בית אברהם' ז"ע (בפר' קדושים ד"ה קדושים), 'פרשת קדושים' מתחלת ב'קדושים תהיו' משם ממשיכה התורה לדבר בכל מיני פגמים ונטייני רעיות, ולסוף הפרשה נאמר שוב 'והייתם לי קדושים' (כ כו). והיינו, כי מתחילה אומרים לאדם שמור עצמך בקדושה, אך אם נכשל ונפל ממדרגתו, לא יאמר נושא, אלא מכאן ואילך והייתם לי קדושים - שוב וקדש עצמך מעתה. כי נפשו של כל יהודי קשורה לאביו שבשמים, אף אם עבר את העבירות החמורות ביותר.

יעזור השי"ת שנזכה להיטרה ולהתקדש בקדושה של מעלה, ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות...

נוכל השנה לנסוע לשבת עם ר' מיילך. ביום רביעי פרשת 'ראה' החלטתי שכדאי לנסות שוב, הרמתי כמה טלפונים והיה תפוס, אחרי כמה טלפונים אמר לי מישו שאצלו יש מקום, אבל החיסרון היה שהוא **במושב למטה**, אחרי המכולת, 'תפסת מועט תפסת', וסגרתי איתו. ביום חמישי התקשרתי לאחראי על השבת במירון, כדי לוודא שאני לא נוסע לחינם, ושאלתי אותו היכן תתקיים השבת השנה, לתדהמתי הוא ענה לי 'באולפנת 'בני עקיבא' שבמושב למטה!!!' שזה מרחק הליכה של כדקה וחצי מהדירה שהשגתי זה עתה!

חודשיים שאני נמסח להשיג דירה למעלה כדי שאהיה קרוב, והקב"ה סידר לי עוד הרבה לפני זה, הכי קרוב שיש. וכבר כתב המש"ב ב'סימן א': 'טוב לומר פרשת המן בכל יום להורות שאין יריבי ההשתדלות מועיל מאומה'.

לעברו נבל לבבכם
התחוקות בעבודת הלב - זו תפילה

דברים נשגבים כמעלת הקובע מקום לתפילתו

כיון שבשבועות אחרונים עסקנו במדור זה בעניין, 'כבוד התפילה' ו'הקובע מקום לתפילתו', ששיניהם מטעם כבוד ה' כמו שהובא ב'בית יוסף' בשם 'רבינו יונה' - התקשר אלי אברך חשוב, וביקש לציין לדברי הפסקי תשובות (סימן ז) המביא דברים נשגבים כמעלת הקובע מקום לתפילתו.

לשון השולחן ערוך" (סימן צ' סעי' י"ט) "קבע מקום לתפלתו, שלא ישנהו אם לא לצורך. ואין די במה שיקבע לו בית הכנסת להתפלל, אלא גם בבית הכנסת שקבוע בה צריך שיהיה לו מקום קבוע.

כתב הפסקי תשובות" (עי' שם שמביא לכל דבר מקור, כדרכו) אמנם יכול לקבוע ביהכ"נ מסויים או מקום מסויים בביהכ"נ לימות החורף ומקום מסויים לימות הקיץ, ולא זו בלבד אלא יכול לקבוע מקום מסויים לתפילה לימות החול ומקום מסויים לשבתות או לימים טובים, וגם בימות החול יכול לקבוע מקום תפילה מסויים לכל אחת משלושת התפילות שבכל יום. ויש לזכור שגם אם מחמת אונס מתפלל בביתו, יקבע לו מקום מיוחד ששם מתפלל, אף שהדבר קורה לעיתים רחוקות. וגדול שכרו של הקובע מקום לתפלתו וכדאיתא בגמ' (ברכות ו) שנקרא חסיד ועניו מתלמידיו של אברהם אבינו שקבע מקום לתפילתו כדכתיב וישכם אברהם וכו' אל המקום אשר עמד שם.

ובטעם הדבר של 'קביעת מקום לתפילה', כתב השו"ע (בסי' צ"ח סעי' ד) שהתפילה דומה לקרבן שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמו, והמקום הוא שאדם מתפלל שם קונה קדושה וכשמתפלל באותו מקום שוב קדושת המקום מסייעת לו שתקובל תפלתו, ורושם הקדושה תופסת מקומה ונשארת שם לעולם. [דגל מחנה אפרים פ' וישב (ד"ה וישב יעקב), ובספר הגן (דרך משה ליום תשיעי, הזכר בליקוטי מהר"ח סדר הנהגת התפלה) 'צריך לברור לו מקום אחד להתפלל שם תמיד ולא היום במקום זה ולמחר במקום אחר, ובכתיב האר"י ז"ל היא משל נאה למלך שרצה ללכוד חומת העיר וכו' לוקח קנה השריפה ויויה כמה פעמים במקום אחד עד שינקב החומה, אבל אם טיפש ויורה פעם כאן ופעם כאן החומה נשארת שלימה, כי מיום שחרב ביהמ"ק נעשה הפסק חומת ברזל בינינו לאבינו שבשמים, והתפלה קנה שריפה' וכו'. ומכל הלין נלמד ג"כ על חשיבות המקום שהתפללו שם צדיקים ובמקום שהתפללו אבותינו (כדמצינו בחז"ל ריש פ' ויצא לענין תפלת יעקב אבינו בהר המוריה). אמנם בחיי אביו אסור לישב על מקום אביו הקבוע בביהמ"ד אפילו אינו שם (כדאי בשו"ע יו"ד סי' ר"מ סעי' ב' ויערה"ש שם סעי' ט' וכן איש פי' שופטים שנה ב', ונע"ע שו"ת רבנות אפרים ח"ב סי' מ"ח), ואף לאחר פטירתם אין אדם יכול לתבוע מקום אביו בביהמ"ד מדין ירושה - כה"ח ס"ק ק"א בשם ספר חסידים וע"פ עיני שם].

וגם שינוי מקום יסובב טירדא לאדם לכל מראה עיניו אשר יראה מחדש, ויופרע כוונת תפלתו. והקובע מקום לתפלתו סגולה היא שלא יגזר עליו גלות, ומי שאינו קובע מקום לתפלתו המשחיתים הנבראים מטיפות קרי חוטפים התפילה לפרנסתם ומזונותיהם ויונקים מהקדושה אשר בכוחם זה גורמים כל מיני פגעים ומרעין בישין לאדם רח"ל. [כה"ש שם ס"ק ק"כ בשם ס' דרך ישרה, ובספר הגן (דרך משה ליום תשיעי) 'אם אינו מתפלל במקום קבוע אזי התפלה הנ"ל חספו וגזלו מלאכי חבלה בי"מ, והקובע מקום לתפלתו אויביו נופלים לפניו, ובכתיב האר"י ז"ל הם המשחיתים היונקים מהתפלה, וכל אדם יאמין שהדלות ויקרות ומיתת בניו ח"ו באים לאדם ואין לו הצלחה במי"מ שלו בעבור שאינו מתפלל במקום קבוע וכו', והרצף ליהר מהדלות ומיתת בניו וכ"ש מיתת יעשה לו מקום קבוע להתפלל תמיד במקום אחד', ועוד נכון להביא מש"כ הגה"צ מהר"א"י מתולדות אהרן זצ"ל בס' (ח"ב) אמונה (ח"ב), לקיטות"ו 'מבין האדם עד טרדת הברית הוא התפלה וכו' ומי שאינו נוטר הברית רח"ל אין לו שייכות עם התפלה ואינו מסוגל לקבוע מקום לתפלתו רק כל התפלה יוצא ונכנס וגם בא במאוחר וכו' והתנין לזה הוא שיקבע לו מקום לתפלה במסירות נפש'].

ועיקר קביעת המקום הוא לתפלת שמונה עשרה, אם כי נכון להיות במקום אחד מתחילת התפילה ועד סופה. וכאמור במשנ"ב (ס"ק ט) תוך ד' אמות חשוב מקום אחד, ולכן אם אורח וכיצ"ב עומד על מקומו, יעמוד בסמוך, ואף אם יצטרך לישב ברחוק מקום לא יתקוטט עבור זה, ויזהר מפגיעה בכבודו של כל אדם.

וקדשתו מכל הזמנים
בענייני שבת מרבא קדישא'

'הצל מאחרי לפרוש מן השבת'

הנה ידוע ומפורסם בכל תפוצות ישראל סגולת קבלת שבת מוקדמת. אבל... נראה יש מקום לחזק - לאחר את יציאת שבת, כדי שח"ו לא יהיה הדבר כמשאו. ומסתבר שיש יותר עניין וסגולה בקבלת שבת מוקדמת שאז ניכר שמוסוף מן החול על הקודש, אבל הוא יבודאי שיש סגולה גדולה מאד וכבוד השבת והוסוף על השבת ביציאתה. ובפרט אנשים שלא מצליחים לקבל שבת מוקדם, כדאי מאד להוסיף על השבת ביציאתה. וכמו שכתב השו"ע (סימן רצג) "מאחרין תפלת ערבית, כדי להוסיף מחול על הקודש".

וכתב ע"ז 'המשנה בברוה': "היינו אף דמן הדין סגי במה שיתעכב מלעשות מלאכה עד הזמן המבואר בס"ב מ"מ לכתחלה ראוי ונכון וכן מנהג כל ישראל לאחר את התפלה כדי שיתוסף יותר מחול על הקודש. המנהג לזמן קודם מעריב המזמור אלהים יחנונו [תהלים ט"ו] ועוד מזמורים כנזכר בסידורים".

פעם התארח החפ"ץ חיים זצוק"ל ב'ירשה' וכשהגיע זמן מוצש"ק אמרו האנשים לחפ"ץ חיים שכבר יצא שבת, ואפשר להדליק נר. נאנח החפ"ץ חיים ואמר, 'אייך לא תחוסו על זקניכם וקרוביכם, הנמצאים בגיהנום, ונהנים מעל רגע שהגיהנום שובת...' (השבת במחיצת הח"ח).

כעין זה מסופר על מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל, שהאריך פעם בשיעורו במוצ"ש, נענה אחד המשתתפים ואמר, 'הרשעים בגיהנום הרוויחו היום', ונתקכמו פניו של מרן זיע"א ואמר 'יש הרבה שינא יידן [יהודים טובים] בגיהנום, לא רק רשעים... והוסיף: כל אחד לא יהיה בגיהנום בזמן שמר שבת, אז למה אנשים ממחרים להוציא את השבת, כי כל אחד בטוח שהוא עצמו לא יהיה בגיהנום...

<p>עלון השבוע: נתרם לע"נ פראדל פני בת רבקה. יא"צ בשב"ק ט"ו אייר תשפ"ג. הלך נתרם לע"נ: משה בן חנום תורת. וזוגתו רחל זינת בת נוצר תורת.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] קז - קט</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום כנגרדים פלוס בקופ"ח על"ב באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח 100 ש"ח אוסף גליונות 80-1 ש"ח רכסים (500 עותקים) מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמייל ולהלך בבתי כנסת.</p>
---	---	---	--